

Χριστίνα Κωνσταντουδάκη

Χριστούγεννα στην οδό Σελιδοδοδείκτη 6

εικονογράφηση
Λίλα Καλογερά

διόπτρα

Παραμονές Χριστουγέννων αρχίζει η ιστορία μας. Η ιστορία της Ερασμίας. Η Ερασμία ζούσε σε μια γειτονιά μαγική, στην οδό Σελιδοδείκτη 6. Ήταν μια γειτονιά-μνιατούρα στη βιτρίνα ενός βιβλιοπωλείου!

Έμενε εκεί παρέα με τις υπόλοιπες ξύλινες φιγούρες που τριγυρνούσαν όταν κανείς δεν κοιτούσε.

Η βιβλιοπώλισσα, η κυρία Ζωή, είχε φτιάξει σε μια άκρη της μαγικής γειτονιάς μια μικρή δανειστική βιβλιοθήκη, σαν να ήξερε πως η Ερασμία τρελαινόταν να διαβάζει βιβλία...

Κάθε βράδυ, όταν το βιβλιοπωλείο έκλεινε, η μικρή φιγούρα βρισκόταν εκεί.

Αυτό έκανε και σήμερα.

Μια και πλησίαζαν τα Χριστούγεννα, ήξερε ακριβώς ποιο βιβλίο θα ζητούσε από την κυρία Πουλχερία, τη βιβλιοθηκονόμο.

«Κυρία Πουλχερία! Θέλω ένα βιβλίο που να γράφει πώς γιορτάζουν οι άνθρωποι τα Χριστούγεννα έξω από τη βιτρίνα μας».

Η κυρία Πουλχερία σκοτείνιασε. «Φοβάμαι πως δεν έχουμε τέτοιο βιβλίο, Ερασμία μου», της εξήγησε.

Έτσι, δανείστηκε κάποιο άλλο βιβλίο και ξεκίνησε για το σπίτι της, στην άλλη άκρη της πόλης.

Στον δρόμο της, βρισκόταν το σπίτι του φούρναρη. Όπως πλησίαζε, είδε μαύρο καπνό να βγαίνει απ' τον ξυλόφουρνο που είχε στην αυλή του.

«Κύριε Θωμά! Το ψωμί!» άρχισε να φωνάζει, ενώ χτυπούσε την πόρτα του.

Ο κύριος Θωμάς έτρεξε έξω. «Συμφορά μου, έναν υπνάκο είπα να πάρω!» και νυσταγμένος ακόμη έτρεξε να ξεφουρνίσει. «Ευτυχώς, δεν κάηκε!» είπε καθώς το έβαζε σε μια λαμαρίνα. «Σ' ευχαριστώ, Ερασμία μου. Περίμενε να σου κόψω ένα μεγάλο κομμάτι να το φας με τυράκι».

«Ευχαριστώ, κύριε Θωμά, αλλά η μαμά με περιμένει για φαγητό κι έχω να διαβάσω το βιβλίο μου. Αν και δεν είναι το βιβλίο που ήθελα...» είπε η Ερασμία κι έτρεξε στο σπίτι της.

